

[Viggo Starcke.]

et forsøg på at bagatellisere toldproblemet, det var egentlig ikke noget at tale om, det ville ikke blive noget centralt spørgsmål, det skulle man ikke tage sig så forførdeligt nær. Men i tidsskriftet „Tekstil“ har den højtærede finansminister Thorkil Kristensen udtalt, at spørgsmålet om ajourføring af de danske toldsatser hænger stærkt sammen med liberaliseringsbestræbelserne, hvorom der for tiden er forhandlinger i gang i Paris, og den højtærede finansminister tilføjede, at før vi kender resultatet af disse forhandlinger, kan vi ikke tage endelig stilling i toldspørgsmålet.

Nu ved jeg selvfølgelig ikke, hvilke aftaler der er truffet indenfor regeringen, men når vi i dag har fået besked om, at liberaliseringen overfor de kvantitative restriktioner er en kendsgerning nu, så vil det være værdifuldt at få at vide, om der foreligger aftaler, som binder regeringen til som en slags betaling overfor den liberalisering, som dog var kommet, at gå med til toldforhøjelser, og om det er hensigten at få disse toldforhøjelser til at glide ned gennem landbrugets struber ved samtidig at løse prisbindingerne for landbrugsvarer på hjemmemarkedet. Hvis det er sådan, at Danmark i Paris simpelthen var blevet tvunget til at liberalisere, så har der ikke været spor grund for venstre til at bøje sig overfor den påtrængende del af hjemmeindustrien, og der vil i befolkningen i øjeblikket være en stor hunger efter en klar og kraftig udtalelse fra den højtærede statsminister, som ifølge avisreferaterne ikke altid har et fuldstændig klart standpunkt til disse problemer, idet han på et møde — jeg tror, det var i Søllested — havde udtalt, at han var „tilhænger af frihandel og værditold“. Disse to ting er jo en mærkværdig kombination i en frihandelsmands mund. I øjeblikket føres der en stærk diskussion og gøres stærke forsøg på, at hele problemet skal føres frem til at blive et spørgsmål om, hvorvidt man skal foretrække vægttold eller værditold; men jeg vil gerne understrege her, at spørgsmålet er ikke vægttold eller værditold, spørgsmålet er told eller frihandel.

Måske er det ubeskedent, men jeg synes, det er rigtigt at minde om, at dengang den høje regering blev dannet som en liberaliseringsregering, lovede retsforbundet kongen, at vi ville give regeringen fair trial, for at den kunne få en rimelig tid til at vise, om den ville liberalisere, og i hvilken udstrækning den ville gennemføre liberalisering. Men som jeg begyndte med at sige: liberalisering omfatter både afskaffelse af

restriktioner og afskaffelse af told. Hvis regeringen vil benytte liberaliseringen af restriktionerne ved frilistens udvidelse til at forringe liberaliseringen gennem told, føler vi os fra vor side ikke længere bundet af vort tilsagn til kongen, og derfor vil vi gerne spørge den højtærede statsminister: Påtænker regeringen at modarbejde frigørelsen af samhandelen mellem landene ved toldforhøjelser?

Statsministeren (Erik Eriksen): Når det ærede medlem hr. Viggo Starcke og hans parti spørger, om regeringen påtænker at modarbejde frigørelsen af samhandelen mellem landene ved toldforhøjelser, har jeg vel lov til at gå ud fra, at hensigten i første række er rent agitatorisk. Naturligvis kan jeg ikke vide, om den bombastiske drabelighed, som det ærede medlem nu spørger med, er udtryk for, jeg havde nær sagt en art fiffighed eller for en vis portion naivitet, for sådan som forespørgslen er formet, gælder frygten jo ikke alene, at eventuelle danske forslag skal modarbejde frigørelsen af vor egen samhandel med udlandet, men også, at de skal modarbejde frigørelsen af samhandelen mellem landene sådan i al almindelighed. Det er, ligesom det indtryk søges fremkaldt, at der nu fra dansk side kan ventes et initiativ, der så at sige vil betyde et vendepunkt i den internationale brydning mellem tvang og frihed på samhandelens område. Jeg tror, at noget mindre kunne gøre det. Folk har jo dog alligevel for vane at stille sig noget reserveret overfor jægersmænd, der vil skyde gråspurve med kanoner.

Jeg vil imidlertid gerne på den foranledning, der er givet mig, gøre et par bemærkninger om situationen, sådan som den rent praktisk for mig at se foreligger i øjeblikket; idet jeg takker det ærede medlem for den omsorg, han nærede for mit parti. Jeg vil gerne sige, at regeringen påtænker naturligvis ikke at modarbejde frigørelsen af samhandelen, og alt, hvad vi har foretaget os, peger også i modsat retning. Jeg behøver i så henseende kun at henvise til liberaliseringen, henviser til deponeringsordningen på områder, hvor vi ikke har kunnet tage skridtet fuldtud, og retsforbundet så lidt som nogen anden kan være i tvivl om vor stilling. Der kan være forskel i bedømmelsen af tempoet, hvori det sker; det er muligt, at man synes, det går for langsomt. Deroverfor har vi gang på gang hævdet, at det vigtigste var at skabe grundlaget for friheden, for hvis det ikke sker, løber man den risiko at komme til at kompromittere fri-